

NARRACIONS CURTES, REFLEXIONS LLARGUES

A CÀRREC DE TONI GIMÉNEZ I FAJARDO

ESPERAR

Diu la veu popular que ens passem un terç de la nostra vida dormint i això ha de ser així per poder viure amb qualitat els altres dos terços. I d'aquests dos terços en passem una part significativa esperant. Esperant fent cues, esperant el cap de setmana, les vacances, una nova feina, una intervenció quirúrgica, un examen, trobar-nos amb alguna persona... Esperar comporta paciència, però no tan sols per no desesperar, sinó també per prendre-s'ho tot amb molta calma. Cal acceptar que haurem d'esperar moltes vegades, ja siguin coses, fets, persones o situacions; això ja ens ho haurien d'haver ensenyat durant la infància, com tantes altres coses rellevants de la vida que ningú no ens les mostra fins que hi topem i que fa que puguem discernir entre el que és important i el que realment és essencial de la vida. I també la veu popular ens diu que la majoria de vegades l'espera és més fructuosa que la pròpia realitat que esperem. Per tant, el procés és més important que el resultat. Ens il·lusionem en el procés, en l'espera, que un cop aconseguit allò que volem és com haver arribat a una mena de "fi" i ens calen noves "esperes" per als nous propòsits.

Desembre 2020